

[Pia Christmas-Møller]

påtage sig deres del af ansvaret for beskæftigelsesudviklingen, og der peges på en forstærket uddannelsesindsats.

I den konservative folketingsgruppe er vi stærkt optaget af at overveje, hvordan disse to hovedprincipper kan omsættes, og vi er derfor meget tilfredse med, at netop disse to principper føres igennem i arbejdsministerens oplæg til debat. Der er for os ingen tvivl om, at uddannelsesindsatsen bliver af afgørende betydning i de kommende år, ikke mindst må voksen- og efteruddannelse prioriteres højt i en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Der er behov for såvel en højnelse af de almene kvalifikationer f.eks. i sprog, og der er behov for forbedrede muligheder for en specifik ajourføring. Der er behov for et tæt samarbejde mellem den enkelte, virksomhederne og det offentlige. Indsatsen skal koordineres bedre, og den skal i videre udstrækning, end tilfældet er i dag, afspejle de lokale og regionale behov. Også fleksibiliteten skal styrkes, bl.a. ved udbud af flere deltidsuddannelser og ved en udvidelse af mulighederne for at modtage undervisning i fritiden. Vi skal væk fra den stive og forældede tankegang om, at tilegnelse af kompetencegivende kvalifikationer kun undtagelsesvis og nærmest på trods kan opnås uden for det forkromede og flerårige uddannelsessystem. Kompetence har at gøre med kvalifikationer hos den enkelte.

En forstærket og målrettet uddannelsesindsats med en mangfoldighed af veje til at opnå den nødvendige og efterspurgte kompetence er et vigtigt redskab i bestræbelserne på at nedbryde de stive faggrænser. Mobiliteten vil få et skub, og de mest arbejdsløshedsbelastede vil få en chance på arbejdsmarkedet. En målrettet modulopbygget og behovsbestemt voksenuddannelsesreform, som krydser hidtidige faggrænser og forskellige brancher, vil uden tvivl gøre det lettere for den uddannelsesmæssigt set svagere del af arbejdskraften.

Her må vi også appellere til organisationerne. Vi må appellere om, at de bidrager konstruktivt til at nedbryde de stive og forældede faggrænser med henblik på at sikre et dynamisk arbejdsmarked. Det er jo, når alt kommer til alt, deres egne medlemmer, det handler om, og det er deres egne medlemmers interesser på lang sigt. Det er igennem en øget mobilitet, at vi kan sikre de mest arbejdsløshedsbelastede den bedste chance for et løft på arbejdsmarkedet.

Arbejdsministerens opfordring til arbejdsmarkedets parter om at indføre en indslusningsløn for unge deler vi. Det kan give de mange unge, der endnu ikke har fået en fod ind på arbejdsmarkedet, en chance. Når vismændene peger på, at der kunne være grund til at gennemføre en finansieringsreform af dagpengesystemet, er vi i den konservative gruppe ikke uenige. Vi mener derfor, at spørgsmålet må drøftes grundigt her i Folketinget og mellem arbejdsmarkedets parter. Det skal ikke skjules, at det er en uhyre kompliceret sag. Vismændene nævner forskellige muligheder: en ren bloktilskudsmodel og en øremærket skattemodel kombineret med generelle skattelettelser. Bloktilskudsmodellen lyder umiddelbart enkel og ligetil, men den konkrete udformning er nok så afgørende for, om de praktiske virkninger også lever op til hensigten. Kontingentforskelle mellem de enkelte a-kasser og kontingentspring inden for den enkelte a-kasse inden for korte tidshorisonter kan være så voldsomme, at utilsigtede virkninger alene bliver resultatet.

Også ideen om at knytte kontingentbidraget til lønstigningstakten er værd at se nærmere på. Vi finder i det hele taget, at det er afgørende, at vi får et grundigt analysearbejde sat i gang, og at vi får en grundig og indgående debat i alle dele af samfundslivet. Sagen er vigtig nok.

Vi finder, det er væsentligt, at arbejdsmarkedets parter spiller og fortsat spiller en væsentlig og udfarende rolle i forbindelse med løsningen af arbejdsmarkedets strukturproblemer. Derfor hæfter jeg mig specielt ved, at arbejdsministeren i redegørelsen tilkendegiver, at han vil tage initiativ til at drøfte de centrale spørgsmål med parterne efter midtvejsforhandlingerne. Jeg fornemmer på S-ordføreren, at Socialdemokratiet også er parat til at indgå i en konstruktiv drøftelse.

Må jeg slutte af med et citat fra Informations leder den 23. januar 1989, som efter min mening demonstrerer, hvor alvorlige tingene er:

»Det seneste opsving i produktion og efterspørgsel løb jo for kun to-tre år siden død i lønstigninger som følge af flaskehalse og mangel på arbejdskraft, samtidig med at arbejdsløshedsviseren officielt stod på 200.000! Det må ikke ske igen.«

Således skrev altså Information den 23. januar 1989.